

ת"פ (קריות) 36472-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 36472-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונישולם קריות

ת"פ (קריות) 36472-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[04.12.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירות הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; איזמים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי התגורר הנאשם בבית הוריו (להלן - המתלוננים; אמו של הנאשם תכונה להלן - המתלוננת). ביום 25.6.24 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט לענייני משפחה בגדרה נאסרו על הנאשם מספר פעולות ובהן, בין היתר, להטריד את המתלוננת ובני משפחתה, ליצור עמה קשר או להגיע למקום מגוריה וזאת למשך 90 ימים (להלן - צו ההגנה). ביום 2.7.24, במסגרת הליך מעצר ימים, ניתנה החלטה על ידי בית המשפט במסגרתה נאסר על הנאשם ליצור קשר עם המתלוננים למשך 30 ימים (להלן - ההוראה החוקית). ביום 9.7.24 בשעת לילה מאוחרת הגיע הנאשם לבית הוריו, בניגוד לצו ההגנה, דרש מאמו 100 ₪ ושאל אותה שאלה בנוגע לכרטיס האשראי שלו. משסירבה האם לבקשתו, הכה אותה הנאשם במכת אגרוף בבטנה ובמכת אגרוף בידה וגרם לה לסימנים כחולים. כן איים על המתלוננים באומרו: "אני ארצח אתכם אם אתם מזמינים משטרה ומכניסים אותי לכלא". בשל חששם, הזעיקו המתלוננים משטרה ונמלטו מביתם. לאחר מספר דקות שלח הנאשם מסרון למתלוננת ובו דרש שתבטל את הדיווח למשטרה וזאת תוך שהוא מפר את הוראות צו ההגנה וההוראה החוקית. במסרון כתב הנאשם לאמו: "עם אני יושב בבית סוהר וזה ביגללך את תשלמי על מה שאת עושה לי אני נשבע...תבטלי אותם עכשיו..." (השגיאות במקור - י.ט.). למקום הגיעו שוטרים שגבו תלונה מהמתלוננת. לאחר מספר דקות חזר הנאשם לבית הוריו כשהוא מחזיק בגז פלפל. כאשר הבחינו בו השוטרים צעקו לו לעצור אך הוא פתח בריצה ונמלט. בהמשך שוב בהבחינו בו השוטרים והוא שוב ברח והסתתר.

- כן צוין בכתב האישום המתוקן שבין התאריכים 9.7.24 - 2.7.24, במועד שאינו ידוע במדויק, גרם הנאשם נזק לדירת הוריו בכך ששבר תריס, הכניס את ידו, פתח את דלת הדירה ונכנס פנימה.
- חוות דעת פסיכיאטרית
2. טרם המענה לכתב האישום הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית. בחוות הדעת פורטו בהרחבה נסיבות חייו ומטעמים של צנעת הפרט לא אפרט. בתמצית ייאמר כי הנאשם רווק כבן 22 ומוכר למערכת בריאות הנפש, מגיל צעיר טופל בשל לקויות למידה וקיבל קצבה מהביטוח הלאומי. הנאשם לא גויס לצבא ובמשך השנים התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. בשנת 2023 אושפז לראשונה במוסד לבריאות הנפש בהיותו במצב מאני ותחת השפעת סמים ולאחר מכן אושפז שלוש פעמים עם אבחנה של הפרעת אישיות דיסוציאלית והפרעות התנהגות על רקע שימוש בסמים. מאז מצוי הנאשם בטיפול מרפאתי כפוי (שהיה בתוקף עד 10/24). בבדיקה הנוכחית לא נמצאה עדות לקיום מצב פסיכוטי או מחלת נפש פעילה ובדיקות השתן נמצאו חיוביות לסמים. כן צוין שהנאשם מעצים את תלונותיו מתוך כוונה להטיב את תנאי כליאתו, הוא כשיר לעמוד לדין ולשאת את עונשו ואינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי.
- הליכים נוספים
3. להשלמת התמונה אציין כי במסגרת הליך המעצר (שנדון אף הוא בפני בהסכמת הצדדים) נבחנה משך תקופה לא קצרה האפשרות לשלב את הנאשם בקהילה טיפולית המתמחה בתחלואה כפולה התואמת את צרכיו. בסופו של יום, בשל רשימת ממתנים ארוכה, הדבר לא הסתייע והנאשם לא שולב בהליך גמילה ונותר עצור.
- טיעוני הצדדים לעונש והראיות
4. המתלוננת - אמו של הנאשם, העידה לעונש מטעם ההגנה. האם תארה את רצונה לסייע לבנה בשיקום חייו ובטיפול בבעיותיו וביקשה להקל בעונשו. כן תארה את מורכבות מצבו בשל התחלואה הכפולה ממנה הוא סובל, הביעה חשש מהתדרדרות במצבו ואת אכזבתה "מהמערכת" שלא נתנה מענה הולם לצרכיו. אביו של הנאשם הדגיש את רצון המשפחה לסייע לו וציין כי המעצר לא מיטיב את מצבו ואינו תואם את צרכיו בתחום הנפשי וההתמכרות. כן ביקש האב להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.
5. להשלמת התמונה אציין כי הורי הנאשם נכחו בכל הדיונים וכאבם ממצבו היה ברור והם שיקפו זאת בכל דיון. ההורים הדגישו לא אחת שהגישו את התלונה על מנת לחייב את הנאשם לקבל טיפול בנושא ההתמכרות והביעו תרעומת על כך שהדבר לא התאפשר ותחת זאת שהה הנאשם במעצר ממושך.

6. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלימו על פה. הודגשו חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו ומדיניות הענישה. לאור כך נטען למתחם ענישה הנע בין 14-24 חודשי מאסר בפועל והמאשימה עתרה להטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
7. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל והציג פסיקה. הודגש כי מדובר בנאשם בגיר-צעיר, כבן 22, שעברו הפלילי נקי והוא עצור לראשונה על כל הקושי הכרוך בכך במצבו. כן הפנה הסנגור למסקנות שירות המבחן בתסקיר המעצר (ללא התנגדות המאשימה) וטען כי גורמי הטיפול המליצו על הליך שיקומי אך הדבר לא יצא בסופו של דבר לפועל בשל קשיים אובייקטיביים של חוסר מקום. הסנגור הציג מסמכים על אודות מצבו הבריאותי והנפשי וציין כי בני המשפחה מבקשים לסייע לנאשם לשקם את חייו. לאור כל זאת עתרה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.
8. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו, ציין כי הוא אוהב את הוריו ורוצה לשוב אליהם ולהקים בעצמו בית ומשפחה. כן תאר את קישיו במעצר וביקש לצאת לדרך חדשה ולטפל בעצמו.
- דיון והכרעה
- קביעת מתחם הענישה
9. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם שלום גופה, שלווה נפשה וביטחונה של המתלוננת, כמו גם פגיעה בתא המשפחתי כולו, בביטחונה של האב וברכוש המשפחה. בהקשר זה אפנה לרע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021) שם צוין: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". במקרה זה מדובר בפגיעה בעוצמה שאינה קלה וזאת לאור סוג ועצמת האלימות שהופעלה כלפי האם והאיומים הבוטה והממשי. האלימות כלפי האם גרמה לחבלות קלות יחסית, אך אין להקל ראש באירוע כולו שלבטח גרם למכאוב ובהלה בלבה של האם וערער את שלווה נפשם של ההורים ותחושת ביטחונם בתוך ביתם.
- ביחס לעבירות שעניין הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, אזי מדובר בפגיעה בעקרון שלטון החוק ובחובת הציות לצווים שיפוטיים. ביחס לפגיעה במעמד הליך השחרור בערובה אציין שבבסיס שחרור עצור בערובה ניצב האמון שנותן בו בית המשפט כי יכבד את התנאים. הפרת התנאים סודקת את האמון במוסד זה אשר מטרתו העדפת אמצעי מתון יותר להשגת תכלית המעצר. משכך, אם יפגע האמון במוסד השחרור בערובה וביכולתו להשיג את תכלית המעצר, יפגעו נאשמים אחרים בכך שלא יתאפשר להם להשתחרר בערובה. במקרה זה נפגע ערך נוסף והוא יכולתם של השוטרים למלא את תפקידם באין מפריע.
10. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שהאלימות כלפי האם כללה מכת אגרוף בבטנה ומכת אגרוף בידה ונגרמו לה סימנים כחולים. מדובר בהתנהגות אלימה, בוטה ומאיימת. כמו כן האיומים המילולי היה ברף חומרה גבוהה יחסית. האירוע גרם להשפעה ממשית על המתלוננים ולראיה הם נמלטו מהבית בשל חששם והזעיקו משטרה. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא הפרת הצווים. הנאשם הגיע לבית הוריו בניגוד לצו ההגנה ואף פגע באמו פיזית ואיים על הוריו. בהמשך איים עליהם בניגוד להוראה החוקית. מדובר בזלזול מופגן בצווים שיפוטיים ובשלטון החוק וההפרה נוגעת באופן ישיר לסיכון אותו ביקשו הצווים למנוע. לכך יש להוסיף את התנהגותו כלפי השוטרים המעידה על עזות מצח והיעדר מורא.
- נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא מצבו הנפשי וההתמכרות של הנאשם. על בסיס הנתונים שהובאו בחוות הדעת הפסיכיאטרית ניתן להניח ברמת ההוכחה הנדרשת (מאזן הסתברויות) שהמעשים נבעו במידה מסוימת ממצבו הנפשי (בשילוב התמכרותו לסמים) ועל אף שאין מחלוקת כי הנאשם כשיר לעמוד לדין, יש להביא נתון זה בחשבון במידה מסוימת (סעיף 40ט(6)+(7) לחוק העונשין; רע"פ 6640/14 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014); ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל (6.1.2015); ע"פ 1865/14 יצחק רוזנצוויג נ' מדינת ישראל (4.1.2016)). עם זאת, ראוי להדגיש כי עיקר ההתייחסות לנתון זה תהא בתוך המתחם ולא לעצם קביעתו.

11. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מגוונת ובעלת מנעד רחב של ענישה והכל תלוי בנסיבות המקרה והנאשם. להמחשה, אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ 55282-01-20 מדינת ישראל נ' אמין אבו נאג'י (2.4.2020), בו נידון נאשם לתשעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שתקף את אחותו, סטר לפניה, זרק לעברה חפצים, איים על אמו והכה את אחיו במוט ברזל; ת"פ 17052-04-22 מדינת ישראל נ' גרבאן (19.9.2022), בו נידון עניינו של נאשם שדרש מאמו כסף על רקע שימוש בחומרים ממכרים ומשסירבה הכה בפניה וגרם לה לשטף דם ולנפוחות בשפה. באירוע נוסף אחז במקל מטאטא וכיוון אותו לעבר המתלוננת כמי שמבקש להכותה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר; ת"פ 53915-10-23 מדינת ישראל נ' טארק מיעארי (3.1.2024), בו נידון נאשם לחמישה חודשי מאסר בשל כך שאיים על בני משפחתו בשתי הזדמנויות, דחף את אמו, הפר הוראה חוקית והתנגד למעצר; ת"פ 46380-07-24 מדינת ישראל נ' כהן (27.10.2024), בו הורשע נאשם בעבירת הפרעה לשוטר, איומים ותקיפה סתם כלפי בני משפחתו על רקע דרישת כסף ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו שישה חודשי מאסר בפועל); ת"פ 60821-02-23 מדינת ישראל נ' פרץ (14.5.2023), בו הורשע הנאשם בעבירות של דרישת נכס באיומים ותקיפה, בכך שדרש מאביו כסף לרכישת סמים תוך שאיים עליו שיריץ לו. משסרב האב, דרך עליו הנאשם וכן תקף את אמו במספר מכות אגרוף בגבה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר; ת"פ 18114-07-24 מדינת ישראל נ' כפיר פרץ (29.10.2024), בו הורשע נאשם בשתי עבירות תקיפה סתם כלפי אמו ואחותו ואיומים, ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל). הנאשם בעט ברגליהן של בנות המשפחה, דרש כסף לרכישת סמים ואיים שיריץ להן. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר; ת"פ 19474-11-23 מדינת ישראל נ' אלהיין (4.3.2024), בו הורשע הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים כלפי אמו בכך שניגש למטבח לחפש סכינים, התקדם לעבר האם ודרש בצעקות כסף ואיים שיהרוג אותה. לאחר מכן תפס את ראשה בשתי ידיו, נשך אותה במצח וגרם לה לחתך מדמם. בהמשך, ניגב את הדם מראשה, ביקש סליחה ועזב את הבית לבקשתה אך לאחר מכן ניסה לפתוח את חלון הבית באמצעות קרש ואיים שייפגע בה לרבות בנוכחות שוטרים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 7-20 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 61895-01-23 מדינת ישראל נ' טאירוב (23.5.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה כלפי אמו והפרת הוראה חוקית ונידון לשבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם הגיע לבית אמו בניגוד לצו הרחקה, איים שירצח אותה חנק אותה באמצעות ידיו וגרם לסימן אדום בצווארה.
12. לאור כל זאת, אני בדעה שמתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו בנסיבות ביצוען, נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר. קביעת עונשו של הנאשם
13. ההגנה לא חלקה על כך שלא קיימים בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ועתרה לעונש מאסר כאורך תקופת המעצר. יש להצר על האופן בו מסתיים תיק זה ודומה כי לו ניתן היה לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית התואמת את צרכיו, היה הדבר מסייע לנאשם ולבני משפחתו. הדברים מתעצמים לאור העובדה כי הנאשם צפוי, כך נראה, לשוב להתגורר בבית הוריו לאחר שחרורו והמשפחה עלולה להיתקל שוב בקשיים שהובילו לאירועים אלו. בליט ברירה ייגזר הדין בגדרי מתחם הענישה, ללא הבאה בחשבון של סיכויי שיקום.
14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (כבן 22), עברו הנקי ואת העובדה שקיבל אחריות מלאה למעשיו וחסך בכך את עדות המתלוננים - אמו ואביו. לשיקולים אלו יש ליתן משקל ממשי בנסיבות העניין. עוד הבאתי בחשבון את עמדתם המגוונת והסלחנית של ההורים. כפי שצינתי לעיל, הורי הנאשם הקפידו להתייצב לכל הדיונים והתרשמתי מדאגתם למצבו ומכאבם הרב. מדובר בזוג הורים תומך ואוהב המבקש את טובת הנאשם ודומה שהם יפעלו ככל יכולתם לטפל בו לצורך גמילתו מסמים וייצוב מצבו הנפשי. מנגד, ככל שהנאשם לא ישתף פעולה, מסוכנתו כלפי הוריו ברורה.
15. נתון נוסף שהבאתי בחשבון הוא הקושי שיחווה הנאשם במאסר, לא כל שכן ממושך, וזאת לאור מצבו הנפשי, גילו הצעיר ונתוניו הכוללים. קושי לא מבוטל צפוי אף להוריו הכואבים את כאבו. בהקשר זה הבאתי בחשבון גם את תקופת המעצר בה נתון הנאשם לראשונה בחייו. נתון נוסף שיש להביא בחשבון הוא מצבו הנפשי כפי שפורט לעיל. אכן, הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו ואולם מצבו הנפשי תרם לביצוע העבירות באופן המצדיק הקלה מתונה בגדרי מתחם הענישה (סעיף 40א(8) לחוק העונשין).
16. בשל חומרת המעשים ובהיעדר שיקולי שיקום המצדיקים סטייה לקולה ממתחם הענישה, העונש הראוי הוא אפוא מאסר בפועל ויש לקוות שהנאשם ישכיל להפיק לקחים מאירוע זה וישנה את דרכיו.

17. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו - 9.7.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם, או עבירה על סעיף 287 או עבירה כלפי שוטרים.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ה, 04 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.